

บทที่ ๔

บทสรุปและขอเสนอแนะ

๔.๑ สรุปการวิจัย

พระนิพนธ์ุบายตเป็นพระนิพนธ์โคลง ๔ สุภาพ ที่แสดงปรัชญาชีวิตที่น่าสนใจ ทำให้เราไ้รู้จักความคิดของนักปราชญ์เปอร์เซียผู้หนึ่งตามที่คณะที่วีไทยถ่ายทอดมาจากความคิดของกรีกอังกฤษอีกทีหนึ่ง

ความคิดของโอมาร์ คัยยามที่ปรากฏในพระนิพนธ์ุบายตค่อนข้างจะเป็นความคิดแบบคนไทย ผู้ทรงพระนิพนธ์เองก็ทรงมีความเห็นว่าคัยยามมีทัศนคติเหมือนพุทธศาสนิกชนฝ่ายโลกียธรรม เราจะไ้รู้จักโอมาร์ คัยยาม ตามทัศนคติของชาวเปอร์เซียแบบหนึ่ง ตามทัศนคติของชาวตะวันตกแบบหนึ่งและตามทัศนคติของคนไทยอีกแบบหนึ่ง ทั้งนี้คัยยามจะมีความคิดความเชื่อเป็นแบบใดก็ยังไม่มียุ้ใครยืนยันได้แน่ เช่นเดียวกับผลงานของเขาซึ่งจนบัดนี้ผู้สนใจศึกษาก็ยังลงความเห็นไม่ตรงกันวาทใดบ้างที่เป็นผลงานของคัยยามจริง ๆ

การที่ผู้ศึกษามทรุบายตฉบับภาษาอังกฤษก็ดี ฉบับภาษาไทยก็ดี จะคัดค้านว่าผู้แปลแปลไม่ถูกต้องหรือบิดเบือนความจริงก็ยังไม่สมควรนัก เพราะผู้แปลแต่ละสำนวนก็กล่าวไว้หรือแสดงไว้ให้เห็นแล้วว่าไ้แปลอย่างดัดแปลงและเรียบเรียงตามความเข้าใจของตนเอง ความคิดจึงต่างกันไปเป็นธรรมดา และเมื่อแปลถ่ายทอดกันถึง ๓ ภาษาเช่นนี้ก็อาจทำให้มีข้อเปลี่ยนแปลงไปบ้างจากฉบับเดิมอย่างแน่นอน

เมื่อได้ศึกษาพระนิพนธ์ุบายตอย่างละเอียดแล้ว ผู้เขียนเห็นว่ากรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ทรงตั้งคำศัพท์แปลก ๆ แกความหมายเหมาะสมกับใจความ และความเปรียบเทียบที่พระนิพนธ์ุบายตเป็นหนังสือที่อ่านแล้วทำให้เกิดความคิดกว้างขวางขึ้น กล่าวคือเมื่อมีข้อความตอนใดที่มีข้อเฉพาะหรือมีความหมายลึกล้ำเป็นที่น่าสงสัยก็ทำให้ผู้อ่านประสงค์จะศึกษาเพิ่มเติมขึ้นอีก จึงเหมาะที่จะเป็นหนังสือที่อ่านเพื่อเพิ่มพูนสติปัญญา ดังที่ผู้ทรงพระนิพนธ์ทรงกล่าวไว้

ว่า....."เป็นเหยื่อประโยชน์ของปรีชาญาณ....."^๑ ฉะนั้น

๕.๒ ขอสอนแนะ

วิทยานิพนธ์นี้กล่าวถึงที่มาของพระนิพนธ์ รุโฆยาคณัมภาษาไทย เปรียบเทียบใจ
ความในบทที่ตรงกับฉบับเดิม และศึกษาศัพท์และชื่อเฉพาะที่ปรากฏในเรื่อง และความถึกของ
โอมาร์ คัยยามที่ปรากฏในแง่ต่าง ๆ ด้วย

ผู้ทรงพระนิพนธ์ทรงกล่าวไว้ว่า "แท้จริงโลกิยะที่ภูธรกรรมของโอมาร์ คัยยามนั้น
เขาทางพระพุทธศาสนาฝ่ายโลกิยะกรรมโดยมาก....."^๒

ผู้เขียนวิทยานิพนธ์กล่าวไว้แต่เพียงว่าตรงกับความคิดของพุทธศาสนาเพราะสอน
ให้ถือชีวิตในโลกนี้เป็นสำคัญ ให้ทำความดีแก่เพื่อนมนุษย์ให้มาก แต่ผู้เขียนยังมีใ้กล่าวเปรียบ
เทียบโดยละเอียดทุกอย่างใด ผู้ที่สนใจอาจจะศึกษาความคิดของคัยยามโดยเปรียบเทียบ
กับความคิดของพุทธศาสนิกฝ่ายโลกิยะกรรมในแง่ต่าง ๆ อย่างละเอียดอีกก็ได้ หรือหากผู้ใดประ
สงค์จะศึกษาความคิดของกวีเปอร์เซียในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๑ - ๑๒ ก็ขอให้อ่านรุโฆยาคณัม
ภาษาอังกฤษ ส่วนวนแปลของกวีต่าง ๆ เช่น ฟิชส์ เจอร์วัลด์, วินฟีลด์, อัลเลน, หรือเกรฟส์และ
อะลี ชาฮ์ เป็นต้น ผู้ที่มีความรู้ภาษาฝรั่งเศสและเยอรมัน อาจจะศึกษาส่วนแปลของนีโคลาส์
และของบอเต็นชเค้ตามลำดับ แล้วเปรียบเทียบส่วนแปลต่าง ๆ ไว้ก็ได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑ กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์, รุโฆยาคของอะกิม โอมาร์ คัยยาม (พิมพ์ครั้งที่ ๒, พระนคร: โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, ๒๕๐๖), หน้า ๑๕

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๑